

SZILÁGYI ANDRÁS

Levakart szín

*Arcod levakart szín,
átszakított vászondarab,
ki tudja, mikor lesz alkalmasabb
a beléd hatoló tomboló ösztön.
Az ilyet dörgő villámlás előz,
s a tégelyéből kikevert festék
éjszakáján együtt száradunk.*

*Megint a hazaérkezés,
ahogy újra és újra betakar
fedő- és fedett rétege
s elfelejt, mi izgatott:
Isten vagy madár vagyok,
aki eltítkolt színekbe belevakul,
s átfolyik rajta festett tengered.*

SZILÁGYI ANDRÁS (1954, Békéscsaba) költő, filozófus, művészeti író, műkritikus. Gépészmérnöki, esztétika, művészeti menedzseri és bölcsész oklevelet szerzett. Esztétikát, filozófiát tanít több főiskolán és egyetemen. Számos képzőművészeti, esztétikai, filozófiai tanulmány, kritika és katalógus írója. Több esszé-, tanulmány- és verskötet szerzője. Bárka-díjas, Körösök gyöngye díjas.

Kés vakolja

*Álmodsz ebben a testben,
kés vakolja érintés falát,
az ismerős hajlatok között
a vágott gyümölcs íze
átizzadt, ledobott ruhák.
Csak egy tubus festék,
fehérből kifakadt sárga.
Időutazás életre-halálra.*

Azóta játszik velem

Szárad a festék,
testhajlat falán
megtapadt rajtam,
s akár a háló-erezet,
dörzsölte, masszírozta
belőlem a hígító színeket.
Azóta játszik velem
az elszivárgó fény ezüstje,
keresem, kaparom kihűlt tónusát.
Nem tudom, hogyan és miért fedett,
vele álmodtam, de hiába festettem újra
emlékezetből. A mennyezetről hullt a vér.

A gallyak kése

A fehérben letapadt füst
átrajzolja a fákat,
tónusok alszanak rajtam
s derítik az árnyat.
A gallyak kése gerincemen
keresztet rajzolt,
kiserkent vérem,
Zdenka,
benned bitangolt.